

DATO: 27.10.2023

Sagsnr.2021-4070

RETEN I ODENSE DOM

afsagt den 27. oktober 2023

Sag BS-25689/2022-ODE

[Indklagede]

([Indklagede]) mod

Advokatnævnet

(advokat Claus Guldager)

Denne afgørelse er truffet af dommerfuldmægtig Andreas Grønning.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er modtaget sagen den 5. juli 2022, angår prøvelse af Advokatnævnets kendelse af 8. juni 2023 (herefter kaldet kendelsen).

[Indklagede] har nedlagt påstand om, at kendelsen ophæves. Subsidiært, at kendelsen mildnes for så vidt angår bøden på 10.000 kr.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at kendelsen stadfæstes. Retten har bestemt ikke at behandle sagen efter reglerne om småsager.

Oplysningerne i sagen

[Indklagede] driver advokatvirksomhed i regi af [advokatfirma A]. Han blev beskikket som advokat i [...].

Advokatnævnet, der er oprettet i medfør af retsplejelovens § 144, er et uafhængigt klagenævn, der behandler klager over advokaters adfærd og salær.

Af kendelsen fremgår blandt andet:

”Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[klager] har klaget over, at [indklagede] som kurator i [klagers] konkursbo har tilsidesat god advokatskik ved at sælge [klagers] ideelle halvdel af en ejendom til en kreditor, uden at der var bevilget gældsovertagelse, eller [klager] blev frigjort for hæftelsen over for kreditforeningen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 12. december 2021.

Genoptagelsesanmodningen er modtaget i Advokatnævnet den 17. februar 2022.

Historik:

Sagen blev afgjort ved Advokatnævnets afgørelse af 27. januar 2022, hvorved klagen blev afvist på grund af dens beskaffenhed, idet der var tale om en klage over kurator i et verserende konkursbo, og der verserede en klage ved skifteretten vedrørende samme forhold.

[Klager] anmodede om genoptagelse den 17. februar 2022 og fremsendte i den forbindelse skifterettens kendelse af 16. februar 2022 vedrørende klagesagen ved skifteretten.

Sagsfremstilling:

[Klager] blev erklæret konkurs den 20. november 2020 efter anmodning fra kreditoren [selskab A]. [Indklagede], som var mødt, blev udpeget til kurator.

[Klager] og hendes ægtefælle, [A], ejede ejendommen beliggende [...], i lige sameje.

Der var indledningsvis forhandlinger mellem [indklagede] og [A] om dennes mulige køb af [klagers] ideelle halvdel af ejendommen [...]. [Klager] og [A] indhentede i den forbindelse en mæglervurdering fra [Y], der vurderede ejendommen til en værdi af 3.995.000 kr. [A] ønskede dog ikke at købe den ideelle halvdel til denne vurdering i den situation, hvor medejeren var under konkurs.

[Indklagede] kontaktede herefter [Z], som var ultimativ ejer af [selskab A], for at høre, om denne var interesseret i at overtage ejendommen.

[Indklagede] indgik aftale med [selskab A] om salg af [klagers] ideelle halvdel af ejendommen [...] med overtagelse den 1. april 2021 for 2.750.000 kr.

I forbindelse med salget betalte [selskab A] kontant 1.288.346 kr. Det var i købsaftalen forudsat, at der herudover skulle ske gældsovertagelse af [klagers] andel af det på ejendommen tinglyste realkreditlån med 1.461.645 kr.

[Indklagede] rettede den 7. april 2021 henvendelse til [bank A] med anmodning om [selskab A]'s gældsovertagelse.

Ved e-mail af 20. maj 2021 meddelte [bank A], at der ikke kunne ske gældsovertagelse, og at [bank A] i øvrigt ikke længere kunne belåne ejendommen som følge af ændret status på denne, idet den var ændret fra en ren beboelsesejendom til en ejendom med et beboelseslejemål og et erhvervslejemål.

[Z] var stadig interesseret i ejendommen, og købsaftalen blev ændret, således at gældsovertagelse ikke var en betingelse, men at [indklagede] som kurator skulle undersøge muligheden for gældsovertagelse. Købsaftalen blev underskrevet den 26. maj 2021.

Den 27. maj 2021 udstedte [selskab A] og [Z] personligt en erklæring om at indestå for betalingen af restgælden pr. 31. marts 2021 svarende til 1.461.654 kr.

Af [indklagedes] cirkulæreskrivelse af 20. september 2021 fremgik det bl.a., at

ejendommen var solgt til [selskab A], men at gældsovertagelsen ikke var på plads endnu, og at handelen derfor ikke var endeligt afsluttet.

Ved e-mail af 8. oktober 2021 til [indklagede] skrev [advokat A] på vegne af [klager] bl.a. følgende:

"Da det af tingbogen fremgår, at der er tinglyst endeligt skøde til [selskab A], skal jeg venligst anmode om at få oplyst, om der foreligger et ubetinget tilsagn fra pantaver om at godkende køber som meddebitor på det i ejendommen indestående lån. I givet fald hører jeg gerne om baggrund for, at gældsovertagelsen endnu ikke er på plads.

Såfremt der ikke er et forhåndstilsagn om gældsovertagelse, skal jeg venligst anmode om at få oplyst baggrunden for at tinglyse endeligt skøde til køber. "

[Indklagede] svarede ved e-mail af samme dato bl.a., at [bank A] havde meddelt, at gældsovertagelse ikke kunne forventes, men at de senere havde meddelt, at gældsovertagelse eventuelt kunne bevilges, såfremt begge ejere tiltrådte dette.

[Klager] klagede den 1. december 2021 til Retten i [bynavn] over, at [indklagede] havde solgt hendes ideelle halvdel af ejendommen med overtagelse den 1. april 2021 til [selskab A] for kr. 2.750.000 kr., uden at der var bevilget gældsovertagelse, eller [klager] blev frigjort for hæftelsen over for kreditforeningen.

Af Retten i [bynavns] kendelse af 16. februar 2022 fremgår bl.a. følgende:

Det fremgår af sagen, at skyldner og dennes ægtefælle ejede ejendommen beliggende [...] i lige sameje. Og at kurator pr. 1. april 2021 har solgt skyldnerens ideelle halvdel af ejendommen til [selskab A] for 2.750.000 kr. Det fremgår endvidere, at handlen er endelig og berigtiget af kurator, samt at skødet er lyst med respekt af et kreditforeningspantebrev til [bank A], som pr. 31. marts 2021 havde en samlet restgæld på 2.923.307,99 kr. En gæld som skyldner og ægtefællen hæfter solidarisk for. Køber af skyldners ideelle halvdel af ejendommen, [selskab A], og dette selskabs ultimative ejer [Z], har den 27. maj 2021 udstedt en erklæring om at indestå for betalingen af halvdelen af restgælden pr. 31. marts 2021 svarende til 1.461.654 kr. samt eventuelle omkostninger, som konkursboet måtte blive pålagt, fordi konkursboets ideelle andel af ejendommen er solgt uden gældsovertagelse eller indfrielse af det eksisterende kreditforeningslån.

Det må således efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at kurator har solgt konkursboets aktiv, den ideelle halvdel af den faste ejendom på [...], for 2.750.000 kr. uden at sikre sig, at konkursboet og dermed skyldner personligt blev frigjort for den tinglyste restgæld, som pr. 31. marts 2021 udgjorde 2.923.307,99 kr.

Herved findes kurator at have tilsidesat hensynet til skyldneren og krænket hendes ret til at blive frigjort for i hvert fald en del af hæftelse ved salg af det aktiv, som hæftelsen har pant i. Kurator findes endvidere at have krænket [bank A]'s rettigheder som panthaver, idet kreditforeningen nu, alene ved at opsige lånet med de omkostninger, som dette medfører, kan få andel i de midler, som er tilgået konkursboet ved salg af den pantesikrede ejendom.

Efter de foreliggende oplysninger er [selskab A] boets eneste simple kreditor. Ved at have gennemført og berigtiget salget som sket, har kurator således begunstiget kreditor [selskab A] på bekostning af kreditor [bank A].

Da salget af konkursboets andel af den faste ejendom respekterer pantegælden, er endelig og tinglyst, må det antages, at skifteretten ikke kan ophæve aftalen om salg af konkursboets ideelle andel af den faste ejendom. Kurator pålægges derfor i medfør af konkurslovens § 127, at stille skyldner som om, der i forbindelse med salget af konkursboets ideelle andel af ejendommen, var sket gældsovertagelse eller indfrielse af lånet hos [bank A]. Endvidere pålægges kurator at sikre [bank A] mod eventuelle tab i anledning af, at der ikke er sikret gældsovertagelse eller indfrielse af lånet i forbindelse med handlen.

[Derfor] bestemmes

Det pålægges kurator, [indklagede], at stille skyldner, [klager], som om der i forbindelse med salget af konkursboets ideelle halvdel var sket gældsovertagelse eller indfrielse af restgælden, og at sikre [bank A] mod eventuelle tab i anledning af, at der ikke er sikret gældsovertagelse eller indfrielse af lånet i forbindelse med handlen."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Genoptagelsesanmodningen:

[Klager] har anmodet om, at sagen genoptages, og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at skifteretten den 16. februar 2022 har afsagt kendelse i hendes klage, men at kendelsen ikke behandler spørgsmålet om kurators adfærd.

Realitetsbehandling af klagen:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at sælge hendes ideelle halvdel af ejendommen til [selskab A], uden at der var bevilget gældsovertagelse, eller hun blev frigjort af hæftelsen over for kreditforeningen.

[klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hun ikke mener, at det er korrekt af kurator at tinglyse endeligt skøde til en ny ejer uden at sikre sig, at køber har opfyldt handelen. [Klager] hæfter jo stadig for gælden til kreditforeningen, selvom hendes tidligere halvdel af ejendommen er solgt.

Indklagede:

Genoptagelsesansøgningen:

[Indklagede] har påstået, at genoptagelsesansøgningen skal afvises, og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han kan tilslutte sig Advokatnævnets afgørelse af 27. januar 2022. Der er intet nyt i sagen i forhold til, at skifteretten skal forholde sig til [indklagedes] indsats som kurator. Det har skifteretten gjort. Hvis [klager] ikke var enig i afgørelsen, kunne hun have kæret kendelsen. Det har hun ikke gjort. Kendelsen indeholder i øvrigt ikke forhold, som gør sagen egnet til behandling ved Advokatnævnet.

Realitetsbehandling af klagen:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det er hans opfattelse, at han som kurator har løst sagen på korrekt vis. Således er boets væsentligste aktiv, trods voldsom modstand fra medejeren og fallenten, solgt til en særdeles attraktiv pris og på gunstige vilkår set med boets øjne: Boets andel af ejendommen blev solgt til kontant 2.750.000 kr. svarende til en værdi af hele ejendommen på 5.500.000 kr. En salgspris som er 752.500 kr. højere end prisen ud fra mæglervurdering fra [Y].

[Bank A] har, uanset notering af [selskab A] som ejer for den boet tidligere tilhørende andel af ejendommen, sikkerhed i [...]. Ved boets salg af boets andel af ejendommen er [bank A]'s sikkerhed for fuld indfrielse blevet optimeret med værdien af den aftalte købesum 2.750.000 kr. (herunder den allerede skete kontante betaling 1.288.346 kr. samt værdien af restkøbesummen) samt værdien af indeståelse fra køber og [Z]. En uden for enhver tvivl bedre sikkerhed for [bank A] end situationen, hvor restgæld alene kunne kræves betalt af boet, hvilket var tilfældet forud for salget.

[Indklagede] har endvidere anført, at han ikke er enig i skifterettens præmisser i kendelse af 16. februar 2022. Skifteretten har således ikke forstået de faktiske økonomiske forhold og bygger sin udtalelse om, at kurator skulle have krænk [klagers] ret til at blive frigjort for hæftelsen, på forkerte antagelser. Hertil kommer, at [indklagedes] arbejde på ingen måde er afsluttet, og enhver kritik i sagens natur må afvente det endelig resultat.

[Indklagede] er endvidere ikke enig i skifterettens præmis om, at han skulle have krænk [bank A]'s rettigheder som panthaver. [Bank A] har sikkerhed i ejendommen og må ved långivning sikre sig at debitorerne har betalingsevne, såfremt ejendommen ikke kan sælges til en pris, som giver fuld dækning til [bank A]. Der er intet særligt hensyn at tage til [bank A] som panthaver i ejendommen, og [bank A] skal ikke nyde nogen særlig sikkerhed, ligesom der ikke skal tages særlige hensyn til [bank A]'s interesser på øvrige kreditors bekostning. Boets salg af boets andel af ejendommen har skabt en situation, hvor [bank A] fortsat har sikkerhed i ejendommen, samtidig med at boet er blevet tilført betydelige ressourcer til dækning af boets eventuelle forpligtelser relateret til [bank A], og der er kommet skyldnererklæring fra køber og [Z], hvilket ydermere sikrer [bank A]'s krav. Skifterettens bemærkninger i forhold til [bank A]'s betalingsmuligheder forekommer på den baggrund mildest talt uforståelige.

[Indklagede] har videre anført, at skifterettens bemærkning om, at han skulle have begunstiget kreditor [selskab A] på bekostning af [bank A], er forkert. Skifterettens bemærkninger må læses således, at skifteretten finder, at der skal tages særlige hensyn til [bank A], hvilket er en misforståelse fra skifterettens side.

Salg af boets andel af ejendommen har medført en situation, hvor [bank A] er væsentlig bedre stillet, end hvis ejendommen ikke var solgt. [selskab A] er på ingen som helst måde begunstiget på [bank A]'s bekostning - tværtimod. Skifterettens bemærkning må tilskrives, at skifteretten ikke har sat sig ind i almindelige panteretlige regler og ikke på korrekt vis har forholdt sig til de faktiske forhold i den boet handlede ejendom både i forhold til købesum for andelen, og hvorledes de faktiske hæftelsesforhold er.

[Indklagede] har endelig gjort gældende, at det anførte ikke ændrer ved, at han som kurator skal sikre, at boet frigøres for hæftelse over for [bank A]-lånet. Det skal han naturligvis nok sikre og arbejder på dette. Eventuel kritik af hans indsats er et anliggende for skifteretten, som han vil forholde sig til på relevant vis. Han har ikke kæret skifterettens kendelse, da han er enig i kendelsens konklusion. Hans uenighed går alene på skifterettens bemærkninger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Genoptagelsesanmodningen:

Advokatnævnet finder, at der med skifterettens kendelse af 16. februar 2022 foreligger nye, væsentlige oplysninger.

Advokatnævnet genoptager på den baggrund sagen i medfør af § 30 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Realitetsbehandling af klagen:

Der er tale om en klage over kurator i et konkursbo, som efter det oplyste fortsat verserer. Henset til, at spørgsmålet har været indbragt for skifteretten, som har taget stilling for så vidt angår kurators beslutning om salg af ejendommen og tinglysning heraf, anser Advokatnævnet sig for kompetent til at behandle spørgsmålet om kurators adfærd i forbindelse med beslutningen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. I, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. I, ved ikke i forbindelse med salget af ejendommen og tinglysningen heraf at have sikret gældsovertagelse eller frigørelse af [klager] for hæftelsen på ejendommen.

Det forhold, at konkursboet endnu ikke er afsluttet, og der derfor muligt endnu kan rettes op på den manglende sikring af [klager], kan ikke føre til et andet resultat.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. I, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Det bemærkes, at Advokatnævnet ikke herved har taget stilling til spørgsmål om, hvorvidt [indklagede] ved sin beslutning har krænket [bank A]'s rettigheder som panthaver eller begunstiget [selskab A] på bekostning af [bank A], idet disse spørgsmål henhører under domstolene.

Herefter bestemmes:

Resultatet af Advokatnævnets afgørelse af 27. januar 2022 ændres, således [indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.”

[Indklagede] har ikke bestridt den i kendelsen anførte sagsfremstilling, men har – i tillæg til sin partsforklaring, som er gengivet nedenfor – fremhævet følgende dokumenter:

- Mail af 7. april 2021 fra [indklagede] til [bank A].
- Udkast til købsaftale vedrørende ejendommen beliggende [...] (herefter kaldet ejendommen) mellem [klager] under konkurs og [selskab A], herunder navnlig aftalens § 1 (Overtagelsesdag), § 2 (Kontantpris), § 4 (Overtagelse) og § 7 (Sælger oplyser).
- Mailkorrespondance af 8. april – 20. maj 2021 mellem [indklagede] og [bank A].
- Revideret udkast til købsaftale vedrørende ejendommen mellem [klager] under konkurs og [selskab A], herunder navnlig § 2 (Kontantpris) og § 7 (Sælger oplyser).
- Erklæring angående indeståelse for betaling af halvdelen af restgæld 1. april 2021 til [bank A] i ejendommen fra [Z] og [selskab A].
- Mail af 9. juli 2021 fra [bank A] til [indklagede].
- Redegørelse af 20. september 2021 vedrørende [klager] under konkurs i medfør af konkurslovens § 125, stk. 4, herunder navnlig punkterne om likvide beholdninger og om
- Tingbogsattest af 2. oktober 2021 vedrørende
- Mailkorrespondance af 8. oktober 2021 mellem [advokat A] og [indklagede].
- Bemærkninger af 16. december 2021 fra [indklagede] vedrørende skifterettens brev af 2. december
- Mailkorrespondance af 22. december 2021 – 11. januar 2022 mellem [advokat A] og [indklagede].
- Mail af 28. januar 2022 fra [indklagede] til Skifteretten og [bank A].
- Skifterettens kendelse af 16. februar
- Mail af 17. februar 2022 fra [advokat A] til Advokatnævnet om genoptagelse af
- Bemærkninger af 4. marts 2022 fra [indklagede] til anmodningen om genoptagelse af
- Mail af 28. juni 2022 fra [bank A] til [indklagede] om opsigelse af realkreditlån i

Forklaringer

[Indklagede] og [Z] har afgivet forklaring.

[Indklagede] har forklaret, at han udførte arbejdet som kurator i konkursboet på behørigvis. Han var oppe mod en fallent/skyldner, dennes mand og deres fælles advokat, som ikke ville samarbejde om ejendommen, som manden ejede i lige sameje med boet. Deres dagsorden var, at de ville sikre sig boets andel af ejendommen til den billigste pris. Som kurator var hans opgave derimod at få styr på ejendommen, sikre dens drift samt realisere boets andel til den højeste pris.

Ejendommen havde tidligere været anvendt til udarbejdelse af [...]. Da en beboelseslejer fraflyttede ejendommen, flyttede skyldneren og dennes mand imidlertid ind uden boets accept. Det var i strid med den måde, som tingene skal fungere på.

Som kurator kom han i kontakt med [Z], der tidligere havde været involveret i arbejde med [...] som investor i skyldnerens virksomhed. [Z] gav indtryk af, at han var interesseret i at erhverve ejendommen. I denne proces orienterede han som kurator loyalt om konflikten med lejerne.

Der var en almindelig forhandling om prisen på boets andel af ejendommen. Hvis han selv skal sige det, så opnåede han en god pris. I første omgang blev der lavet en købsaftale, hvor det indgik som en forudsætning, at der skulle ske gældsovertagelse. I anden omgang blev der lavet en købsaftale, hvor det var en forudsætning, at der blev gjort forsøg på at opnå gældsovertagelse.

Som han havde forudset, valgte [bank A] langt om længe den 28. juni 2022 at opsige lånet. Han havde hele tiden arbejdet med de to muligheder, nemlig at der skulle ske gældsovertagelse, eller at [bank A] skulle opsige lånet og begære ejendommen på tvangsauktion. Han udviste tålmodig med de drøftelser, der pågik mellem [Z] og skyldnerens mand om gældsovertagelse, salg med videre.

Han har ikke overskredet nogen frister i sit arbejde som kurator med konkursboet, og han kan ikke se, at der ligger en forpligtelse til som kurator at sikre, at der er sket gældsoptagelse på tinglysningstidspunktet. Han har på intet tidspunkt bestridt, at boets del af lånet skal indfries – det er der ikke tvivl om – men der er frie rammer for at nå det resultat.

Han forstår ikke, at skifteretten og advokatnævnet udtrykker kritik, før arbejdet er færdigt. Som det har vist sig, lykkedes hans plan. Ejendommen blev solgt, og lånet blev indfriet. Tilmed til en pris, der kom boet og [bank A] til gode. Hvis han var ligeglad med at sikre boets aktiver, kunne han have ladet skyldnerens mand styre boets væsentligste aktiv. Det kan ikke være hensigtsmæssigt. Med kritikken har

skifteretten og advokatnævnet indsnævret en kurators mulighed for at varetage boets interesser. De har således ikke forstået den almindelig panteretlige virkelighed – og det spil – som en kurator arbejder i.

[Z] har forklaret, at han vedkender sig de bemærkninger, som han har indleveret til skifteretten i relation til dennes kendelse af 16. februar 2022. Via skyldnerens søn kom han i kontakt med skyldneren, og han blev investor i skyldnerens virksomhed med [...]. Det var derfra, han kendte ejendommen. Han vidste, den var egnet og indrettet til [...], og han fandt den derfor interessant. Han har en del penge til gode hos skyldneren fra dengang, hvor han var investor, og det er hans selskab, der begærede skyldneren konkurs.

Han ønskede at købe både boets andel og skyldnerens mands andel af ejendommen, men skyldnerens mand ville ikke sælge. Han forhandlede med kurator om en pris for boets andel, og prisen blev sat ud fra en afkastbetragtning. Han var bekendt med, at der var en mæglervurdering, der var lavere. Der blev lavet en model, hvor han tiltrådte en kautionserklæring med personlig indeståelse, så boet blev sikret mod den manglende gældsovertagelse.

Han var indforstået med, at der med det set-up var en risiko for, at ejendommen kom på tvangsauktion. Han havde en dialog med [bank A], der først sagde nej, derefter ja, og så igen nej, til gældsovertagelse. Han orienterede løbende kurator om dialogen.

Da [bank A] opsagde lånet i juni 2022, endte skyldnerens mand med at acceptere en pris på 1.650.000 kr. Han forhandlede direkte med skyldnerens mand, og han indfrie gælden til [bank A]. Det er hans opfattelse, at skyldnerens mand havde en destruktiv tilgang til sagen, og at han ikke ville udlevere bilag eller indgå lejekontrakt. Den fremgangsmåde, som kurator benyttede, og som han accepterede, var nødvendig for at fremme et salg til gavn for boet.

Parternes synspunkter

[Indklagede] har i sit påstandsdokument af 14. april 2023 anført blandt andet:

”Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at sagsøger ikke har tilsidesat god advokatskik ved som kurator i konkursboet [klager], at sælge boets andel af eje[n]dommen, [...] og tinglyse købers adkomst uden samtidig at have endelig afklaring ang. gældsovertagelse eller frigørelse af fallenten i forhold til det i ejendommen værende lån til [bank A],

at sagsøgers arbejde ang. gældsovertagelse eller frigørelse af fallenten i forhold til det i ejendommen værende lån til [bank A] ikke var afsluttet pr. tidspunkt for Advokatnævnets kendelse og eventuel kritik af sagsøger skulle/burde have afventet sagens afslutning,

at sagsøger i forbindelse med salg af ejendommen sikrede, at boet og dermed fallenten kunne frigøres for enhver forpligtelse ang. [bank A]-lånet. Købers betaling af købesummen, samt købers og [Z]'s indeståelse jf. **bilag 5.8.** i forhold til indfrielse af lån til [bank A] sikrede boet og fallenten fuldt ud,

at der ikke var forhold, som indikerer at boet og fallenten ikke vil blive frigjort for hæftelse overfor [bank A],

at fallenten i forbindelse med boets behandling er blevet frigjort for enhver hæftelse overfor [bank A],

at sagsøger ved sine dispositioner sikrede boet og dermed kreditorerne samt fallenten et særdeles godt resultat angående salg af boets andel af eje[n]dommen, [...],

at sagsøger som kurator er pligtig at have kreditorernes interesser i fokus,

at kreditorernes interesser i sagen og processen ikke har været sammenfaldende med fallenten og fallentens mand [A]'s interesser,

at sagsøgers dispositioner skal vurderes i en samlede kontekst,

at en kritik af sagsøgers arbejde og dispositioner vil betyde en uhensigtsmæssig indskrænkning i kurators muligheder for at sikre et boets økonomiske interesser. En indskrænkning som ikke har hjemmel i konkursretlige eller advokatetiske regler,

at Advokatnævnet skulle have fastholdt afvisning af klagen jf. afgørelse af

27. januar 2022, jf. de i afgørelsen anførte grunde idet der ikke foreligger nye oplysninger som berettigede til en genoptagelse af sagen,

at Advokatnævnets kendelse af 8. juni 2022 som følge af det anførte skal ophæves, subsidiært mildnes forså vidt angår den idømte bøde på kr.

10.000,00.”

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument af 14. april 2023 anført blandt andet:

” ANBRINGENDER

Vedrørende Advokatnævnets beslutning om at genoptage sagen

Advokatnævnet modtog klage fra [klager] den 12. december 2021. [Klager] klagede over [indklagedes] adfærd som kurator. Advokatnævnet afviste den 27. januar 2022 klagen på grund af dens beskaffenhed, idet der var tale om en klage over kurator i et verserende konkursbo, og der verserede klage ved skifteretten vedrørende samme forhold.

[Klager] anmodede den 17. februar 2022 Advokatnævnet om genoptagelse og fremsendte i den forbindelse skifterettens kendelse af 16. februar 2022 vedrørende klagesagen ved skifteretten.

Idet Advokatnævnet fandt, at der med skifterettens kendelse af 16. februar 2022 fremkom nye væsentlige oplysninger, blev der truffet afgørelse om at genoptage sagen i medfør af § 31 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. (der er slåfejl i §-henvisningen i Advokatnævnets kendelse).

[Indklagede] har gjort gældende, at Advokatnævnet skulle have fastholdt afvisningen af klagen, idet der ikke forelå nye oplysninger, som berettigede en genoptagelse af sagen.

Det gøres gældende, at betingelserne for genoptagelse af den oprindeligt afviste klage er opfyldt.

I medfør af § 31 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v., kan Advokatnævnet af egen drift eller på begæring beslutte at genoptage behandlingen af en klagesag, hvis særlige grunde taler herfor, særligt hvis der fremkommer nye, væsentlige oplysninger, der forventes at kunne føre til et andet resultat.

Det må lægges til grund, at der med [klagers] genoptagelsesanmodning af 17. februar 2022 fremkom oplysninger, der ikke forelå for Advokatnævnet, da klagen blev afvist den 27. januar 2022 på grund af dens beskaffenhed, idet der var tale om en klage over en kurator i et verserende konkursbo, og der verserede en klage ved skifteretten vedrørende samme forhold. Skifteretten afsagde kendelse den 16. februar 2022, og dermed fremkom nye væsentlige oplysninger som anført af Advokatnævnet i kendelsen.

Vedrørende realiteten

For retten foreligger herefter spørgsmålet, om god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, er tilsidesat af [indklagede].

[Klager] har til Advokatnævnet klaget over, at [indklagede] ikke har sikret gældsovertagelse eller frigørelse af hende for hæftelse på den ejendom, som [indklagede] i sin egenskab af kurator solgte til tredjemand.

Skifteretten har i sin kendelse – der er endelig – lagt til grund, at kurator – [indklagede] – har solgt boets aktiv, den ideelle halvdel af [klagers] ejendom, uden at sikre sig, at [klager] blev frigjort for den tinglyste restgæld.

Skifteretten fandt herefter, at kurator – [indklagede] – har tilsidesat hensynet til [klager] og krænket hendes ret til at blive frigjort for i hvert fald en del af hæftelsen ved salg af det aktiv, som hæftelsen har pant i, hvorefter skifteretten meddelte advokat [indklagede] pålæg i medfør af konkurslovens § 127.

Af præmisserne i Advokatnævnets kendelse fremgår følgende:

Der er tale om en klage over kurator i et konkursbo, som efter det oplyste fortsat verserer. Henset til, at spørgsmålet har været indbragt for skifteretten, som har taget stilling for så vidt angår kurators beslutning om salg af ejendommen og tinglysning heraf, anser Advokatnævnet sig for kompetent til at behandle spørgsmålet om kurators adfærd i forbindelse med beslutningen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke i forbindelse med salget af ejendommen og tinglysningen heraf at have sikret gældsovertagelse eller frigørelse af [klager] for hæftelsen på ejendommen.

Det forhold, at konkursboet endnu ikke er afsluttet, og der derfor muligt endnu kan rettes op på den manglende sikring af [klager], kan ikke føre til et andet resultat.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

Stævningen indeholder en række anbringender, der må forstås sådan, at [indklagede] gør gældende, at det ikke er i strid med god advokatskik, at han som kurator og berigtigende advokat har solgt en ejendom og tinglyst endelig adkomst til

køber uden at sikre gældsovertagelse eller frigørelse af [klagers] hæftelse på ejendommen. [Indklagede] har i rækken af anbringender ikke bestridt, at han på vegne boet har solgt en ejendom uden at sikre gældsovertagelse eller frigørelse af [klagers] hæftelse på ejendommen inden tinglysning af endelig adkomst til [selskab A].

I replikken anføres det, at skifterettens og Advokatnævnets kritik er uberettiget og udtryk for, at skifteretten og Advokatnævnet ikke har indsigt i sædvanlige ekspeditioner og hæftelsesforhold ved handel med fast ejendom.

Af retsplejelovens § 126, stk. 1, fremgår, at advokaten skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og at en advokat, der påtager sig at bistå en klient, skal varetage klientens interesser grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klientens tarv tilsiger.

Bestemmelsen gælder – selvsagt - også for en advokat, der virker som kurator.

Det kan, jf. ovenfor, lægges til grund, at [indklagede] som kurator har solgt en ejendom til [selskab A] og tinglyst endelig adkomst til [selskab A] uden at sikre gældsovertagelse eller frigørelse af [klagers] hæftelse på ejendommen.

Det kan, jf. ovenfor, tillige lægges til grund, at skifteretten har fundet anledning til at meddele [indklagede] pålæg i medfør af konkurslovens § 127. Pålæg kan efter bestemmelsen meddeles kurator, blandt andet hvis denne krænker rettigheder, som tilkommer skyldneren.

Det gøres på ovennævnte baggrund og i overensstemmelse med Advokatnævnets kendelse gældende, at [indklagede] herved har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

For retten foreligger herefter spørgsmålet, om den af Advokatnævnte fastsatte sanktion er passende.

Det gøres gældende, at Advokatnævnets sanktion i denne sag er passende fastsat, og at der ikke er noget grundlag for at ændre sanktionsfastsættelsen.

Som det fremgår af kendelsen, er der fastsat en normalbøde på 10.000 kr. Advokatnævnet har fastsat en praksis for sanktioner og herunder for bøder.

Denne praksis er fulgt ved fastsættelse af bøden.

‘Normalbøden’ – det vil sige bøden for en førstegangsforseelse uden skærpende eller formildende omstændigheder – er som udgangspunkt 10.000 kr. Bøden for en grov tilsidesættelse af god advokatskik er som udgangspunkt 20.000 kr., men kan – blandt andet afhængig af grovheden af tilsidesættelsen – være højere.

Om Advokatnævnets sanktionsfastsættelse henvises til Højesterets dom gengivet i U.2018.1160H, hvor Højesteret ikke fandt grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets praksis om sanktionsfastsættelse, hvorefter Højesteret udtalte, at domstolene ved sanktionsfastsættelsen i den konkrete sag, under hensyn til Advokatnævnets praksis må vurdere, om der er fornødent grundlag for at ændre Advokatnævnets sanktionsfastsættelse.”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Advokatnævnets kendelse af 8. juni 2022 er indbragt for retten af [indklagede] i medfør af retsplejelovens § 147 d, hvorefter retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Det bemærkes indledningsvis, at retten efter sagens oplysninger finder, at der ikke er grundlag for at ophæve eller ændre Advokatnævnets beslutning om at genoptage sagen.

Skifteretten pålagde ved kendelse af 16. februar 2022 [indklagede], som kurator i [klager] under konkurs, at stille skyldneren, som om der i forbindelse med salget af konkursboets ideelle halvdel var sket gældsovertagelse eller indfrielse af restgælden, og at sikre [bank A] mod eventuelle tab i anledning af, at der ikke er sikret gældsovertagelse eller indfrielse af lånet i forbindelse med handlen.

Pålægget blev afgivet med hjemmel i konkurslovens § 127, der bestemmer blandt andet, at skifteretten kan meddele kurator pålæg, hvis kurator handler til skade for boet, eller krænker rettigheder, som tilkommer panthavere, skyldneren eller andre.

Skifterettens kendelse er ikke kæret og er derfor endelig.

Advokatnævnet har i kendelse af 8. juni 2022 fundet, at den af [indklagedes] udviste adfærd, der har begrundet pålæg i medfør af konkurslovens § 127, tillige udgør en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

På baggrund af sagens oplysninger finder retten, at der ikke er grundlag for at ophæve eller ændre denne vurdering. Retten finder videre, at der ikke er grundlag for at ændre den af Advokatnævnet pålagte bøde. Kendelsen af 8. juni 2022 stadfæstes derfor i det hele.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 21.000 kr. Beløbet er fastsat i den øverste del af salærintervallet for sager af en værdi mellem 0-58.000 kr., idet navnlig der fra [indklagedes] side er

foranlediget bevisførelse, der efter sagens karakter, må anses for unyttig.
Advokatnævnet er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

[Advokatnævnets] kendelse af 8. juni 2022 stadfæstes.

[Indklagede] skal inden 14 dage til Advokatnævnet betale sagsomkostninger med 21.000 kr.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.